

Camí Ral

Abrera

Ubicació

Comarca: Baix Llobregat
Lloc/Adreça: Carrer Major - 08630 Abrera.

Coordenades:

Latitud: 41.51478
Longitud: 1.90252
UTM Est (X): 408421
UTM Nord (Y): 4596486

Classificació

Número de fitxa 08001 - 5
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Obra civil
Estil / època: Modern Popular
Estat de conservació Bo
Protecció Inexistent
Accés Fàcil
Ús actual: Social
Titularitat Privada
Titular: Ajuntament d'Abrera. Pl. Constitució, 1. Abrera
Fitxes associades:
[Sant Pere d'Abrera](#)
Autoria de la fitxa -ArqueoCat SL- Natàlia Salazar
Data de registre de la fitxa: dj., 15/03/2007 - 01:00

Descripció

El camí ral entrava a Abrera pel camí que passava per l'Hostal del Pi, avui desaparegut, dirigint-se en línia recta cap al carrer Nou i la creu de terme. Des de la creu enfilava el carrer Major anant cap a l'església parroquial de Sant Pere. Des d'aquí seguia aproximadament per l'actual Avinguda de la Generalitat, per

dirigir-se cap al Barri del Rebato, i acabava sortint de la població pel Pont de Magarola. Avui dia es coneix la totalitat del seu traçat al seu pas pel municipi, tot i que està utilitzat per vials actuals. Tanmateix de moment no se'n coneixen vestigis materials associats a l'antic camí.

Història

El Camí Ral que anava de Barcelona a Saragossa passant per Lleida és d'origen medieval, tot i que els camins medievals seguien bàsicament la xarxa de vies d'època romana. Al segle XII, l'usatge "Camini et Stratae" establí que els camins públics eren de la potestat del rei. Ja a partir del segle XIII les constitucions donades a les corts per Pere II (1283), Alfons II (1289) i Jaume II (1299) asseguraven el lliure pas i el comerç pels camins que estaven sota la jurisdicció reial. El tràfic entre Barcelona i Lleida, un dels principals enclaus de comunicacions de tota la Corona Catalanoaragonesa durant la Baixa Edat Mitjana (segles XIV-XV), es canalitzava pel camí ral de Saragossa i per dues rutes alternatives: la primera remuntava el riu Llobregat fins a Manresa passant per Abrera, travessava la Serralada Prelitoral per la Segarra, enfilava cap a Cervera i Tàrraga, i assolía Lleida per la plana de l'Urgell; la segona sortia del Barcelonès per l'eix del Llobregat, del qual seguia només un tram de 30 Km, entrava a la vall del riu Anoia per Martorell, passava per Igualada, travessava la Serralada Prelitoral pel Coll de la Penedella i s'unia, a Cervera, a la ruta anterior. Ambdues rutes van ser utilitzades bàsicament pel trànsit de mercaderies, pels correus ràpids i pel monarca en els seus desplaçaments urgents. El Camí Ral Barcelona-Saragossa era un camí de titularitat reial, molt segur, donat que les persones i mercaderies que hi circulaven estaven sota la protecció directa del monarca, qui exigia, a canvi, nombrosos impostos de pas. Ja en època moderna, la construcció de la carretera N-II es projectà, seguint el traçat d'aquest camí ral amb alguna variació, cap a l'any 1761, durant el regnat de Carles III, i finalitzaren les obres l'any 1802, amb una interrupció durant la guerra amb França (1793-95). L'any 1887 es construeix el pont de la riera Magarola per millorar el tram que travessa el llit de la dita riera i que comunicava Abrera amb Esparreguera passant pel mig del Barri del Rebato.

Bibliografia

HURTADO, Víctor; MESTRE, Jesús; MISERACHS, Toni (1995): *Atles d'Història de Catalunya*. Edicions 62, Barcelona, p. 70 i 170. RIERA, Antoni (2003): "La red viària de la Corona Catalanoaragonesa en la Baja Edad Media", dins de *Acta Historica et Archaeologica Mediaevalia*, 23/24. Publicacions de la Universitat de Barcelona, pp.441-463. VIVES, Miquel (en fase d'elaboració): "L'evolució històrica de la xarxa viària entre el Llobregat i el Foix. Des de l'època dels romans fins al tercer decenni del segle XX". Tesi doctoral inèdita.

